

hoc vocabulum ab Homero non usurpatur nisi dativo casu; *σκῆ-ή* (scr. *Khâjâ* = *skâjâ*, umbra; medio nostrae linguae aevo *schî-me*); *σπονδή* (*σπένδω*); *σπουδή* (*σπεύδω*), in lingua theotisca reperitur 'spuatôn', cum hac voce confert G. C. 'studium'; *στεροπή* cf. *στέροψ*, splendidus, *ἀστερόπη*, *ἀστραπή*, *ἀστράπιω*; *στοναχή* (*στενάχω*); *συνοχή* Ψ 330 (*συνέχω*); *τομή* (*τέμνω*) A 235; *τροπή* (*τρέπω*) ο 404; *τυπή* (*τύπτω*) E 887; *φθογγή* (*φθέγγομαι*); *φλί-ή* ρ 221 cf. nomina in *ιή* exeuntia; *φονή* (rad. *φεν*. *ἔ-πε-φν-ον*); *φορβή* (*φέρβω* herba); *φυγή* (*φεύγω*); *φύ-ή* (*φύω*) habitus, statura; *φυλακή* (*φυλάσσω*); *χοή* (*χοφή*, *χέω*); *χορδή* φ 407 hoc vocabulum auctore G. Curtio conferendum est cum *χολάδες*, *χόλιξ*; *ψυχή*, G. C. *ψυ-χ-ή* (*ψύ-χ-ω* spiro rad. *spu*, cf. *spiritus*).

Substantiva, quae huc pertinent, L. M. enumeravit II, p. 157. 158; praeterea conferas ad hunc locum Buttm. § 119. 25 et Lobeck. Rhem. dissert. XVI. Si substantiva, quae supra laudavi perlustraveris, facile invenies eorum plurima esse primitiva, vel potius verbalia, denominativa habeo (*κορυφή*) et *πυρή* quae vocabula a nominibus *κάρα* et *πῦρ* originem cepisse constat. Nonnulla eorum nominum, quae hoc loco laudavi, videntur ab initio in suffixa quaedam exiisse: *κορυφή*, *κριθή* (?), *νευρή*, *οὐλή* de quibus iam supra dixi. Satis notum est, plurima huius generis nomina vi et notione abstracta esse, tamen non pauca inveniuntur, quae a principio notione concreta fuisse videantur, aut in quibus iam antiquitus notionem abstractam in concretam abiisse cernamus, cf. *ἀστεροπή*, *άλωή*, *γυνή*, *δειρή*, *δμωή*, *εὐλή*, *κριθή*, *κορυφή*, *νευρή*, *οὐλαί*, *οὐλή*, *σειρή*, *πηγή*, *πυρή*, *σκιή*, *χορδή*.

Placuit ad extremum de ratione, qua eius generis substantiva ficta atque formata sint, nonnulla afferre: *ε* vocalis, quae est in verborum radicibus, mutatur in *ο* vocalem in hisce exemplis: *ἀγορή*, *ἀνατολή*, *βολή*, *γονή*, *ἐνοπή*, *μολπή*, *ὄμφή*, *ὄροφή*, *πομπή*, *ροή*, *σπονδή*, *στοναχή*, *συνοχή*, *τομή*, *τροπή*, *φθογγή*, *φονή*, *φορβή*, *χοή*. *ι* vocalis, quae est in verborum radicibus, mutatur in *οι* diphthongum in his nominibus: *ἀλοιφή*, *ἀμοιβή*, *ἀοιδή* (?), *λοιβή*. *α* vocalis, quae est in verborum radicibus, mutatur in *η* vocalem in his nominibus: *πληγή*, *πηγή* (?) *η* vocalis, quae cernitur in verbo *ἀρήγω*, mutatur in *ω* in nomine *ἀρωγή*; praeterea animadvertas *σπεύδω*: *σπουδή*, *ζά-ω*: *ζωή* (*ἄλοάω*: *άλωή*), *τι-θέ-ναι*: *θωή*. Memoratu imprimis digna sunt nomina *ἄκ-ωκ-ή*, *ἔδ-ωδ-ή*, *ὄπ-ωπ-ή* in quibus species quaedam reduplicationis atticæ cernitur.

VI. Substantiva in *ιη* (*αίη*, *οίη*) suffixum exeuntia. (67) *ἄγγελ-ιη* (*ἄγγελος*); *ἀγηνορ-ιη* (*ἀγήνωρ*); *ἀγλαΐη* (*ἄγλαφος*); *ἄδαημον-ιη* (*ἄδαήμων*) ω 244; *ἄεργ-ιη* (*ἄεργός*) ω 251; *ἀκομιστ-ιη* (*ἄκόμιστος* p. H.) φ 284; *ἀλαοσκοπίη*. Si ita cum Bekkero scribimus, quem in eo vocabulo Faesi., Ameis., Duentzer. secuti sunt, necesse est ponamus adiectivum quoddam *ἀλαόσκοπος* 'caecus speculator', unde illud derivemus. Prorsus aliter scribendum putavit La Roche., qui ϑ 285 in textum recepit *οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε χρυσήμιος Ἄρης* ex cod. Vindobonensi n. 56 Aristarchi et Zenodoti (: *ἀλαὸν σκοπιὴν*) auctoritatem secutus. Sic hoc vocabulum tollitur; *ἀμβροσ-ιη* (cf. *βρο-τός*, *ἄμ-βρο-τος*, *ἀμβρότ-ιος* = *ἀμβρόσ-ιος*); *ἀμηχαν-ιη* ι 295 (*ἀμήχανος*); *ἀμμορ-ιη* ν 76 (*ἄμμορος*); *ἀμφασίη* cf. *-σίη*; *ἀαγκα-ιη* (*ἀνάγκη* rad. *ἀναγκα*) eodem modo dicitur et *Ἀθήνη* et *Ἀθηνα-ιη*; *ἀνδρο-κτασίη* cf. *-σίη*; *ἀνίη* voc. primitivum (*ἀνιάω*), quod quum *ι* vocalis producta sit, vix recte inter haec nomina laudatur cf. L. M. II, 406; *ἄρμον-ιη* (cf. *Ἄρμων*, *ονος*. nom. propr.: *ὄρμόζων*, unde ducitur *Ἄρ-μον-ίδης*, quo nomine optime significatur faber navalis (*σχεδίην ἀρμόζειν*); *ἀτασθαλ-ιη* (*ἀτάσθαλος*); *ἀτιμ-ιη* ν 142 (*ἄτιμος*); *αὐτο-στα-δ-ιη* N 325 (cf. *στά-δ-ιος* N 314: *ἐν σταδίῳ ὑσμίνῃ* N 514: *ἐν σταδίῳ*) L. M. II, 385 hoc nomen refert inter ea, quae antiquitus in tja suffixum exierunt, quam opinionem G. Curtius 556. 557 prorsus redarguisse mihi videtur.